

คำแนะนำ...

อ่านอย่างไรให้ถูกต้อง

และน่าฟัง

ชมรมอาสาสมัครเพื่อนคนตาบอด

“อ่าน” อย่างไรให้ “ถูกต้อง - ชัดเจน - น่าฟัง”

ข้อตกลง...

- คำแนะนำนี้เพื่อเป็นแนวทางพัฒนาการอ่านสู่มาตรฐานที่ดี
- พัฒนาการที่ดีจะเกิดขึ้นได้ ต้องได้รับการฝึกฝนการอ่านที่ ถูกวิธี และ อย่างต่อเนื่อง

“อ่าน” อย่างไรให้ “ถูกต้อง - ชัดเจน - น่าฟัง”

- ภาษาในการสื่อสาร แบ่งเป็น 2 ประเภท
 - **วจนภาษา (Verbal Language)**
 - คือ ภาษาที่ใช้ถ้อยคำทั้งหมด ทั้งการพูดและการเขียน
 - **อวจนภาษา (Non-verbal Language)**
 - คือ ภาษาที่ไม่ใช้ถ้อยคำ เช่น กิริยาท่าทาง การแสดงสีหน้า สายตา น้ำเสียง การใช้มือ วัตถุ หรือสัญญาณต่างๆ ที่นำมาใช้สื่อความหมายให้เกิดความเข้าใจ

...เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสาร / ความเชื่อ / ความสุนทรีย์...

“อ่าน” อย่างไรให้ “ถูกต้อง - ชัดเจน - น่าฟัง”

- องค์ประกอบ/หลักเกณฑ์ในการพิจารณาการอ่านให้ถูกต้องและน่าฟัง ก็คือ...
 - ทักษะพื้นฐานในการใช้ภาษาไทย (หรือตามอักขรวิธี)
 - การรู้หลักและวิธีการออกเสียง พยัญชนะ, สระ และวรรณยุกต์ ได้ถูกต้องตามมาตรฐาน (วัจนภาษา) และมีความชัดเจนในการสื่อสาร และอื่นๆที่เกี่ยวข้อง
 - ทักษะการใช้วัจนภาษา
 - ได้แก่ ภาษาที่ไม่ต้องใช้ถ้อยคำ แต่สามารถสื่อสาร และส่งเสริมการอ่านให้มีความน่าสนใจ น่าฟัง น่าติดตาม เช่น น้ำเสียง สำเนียง การเว้นวรรคตอน จังหวะลีลาการอ่าน/พูด ระดับเสียงสูงต่ำ เป็นต้น

ทักษะ/ความรู้พื้นฐานในการใช้ภาษาไทย

- **หลักและวิธีการออกเสียง พยัญชนะ, สระ และ วรรณยุกต์ ได้ถูกต้อง ชัดเจน ตรงตามมาตรฐาน**
- **เสียงพยัญชนะ (ก-ฮ)**
 - ทั้งหมด 44 ตัว มี 21 เสียง ได้แก่ พยัญชนะเสียงสูง 11 ตัว / เสียงกลาง 9 ตัว / และเสียงต่ำ 24 ตัว) ที่ทำหน้าที่ทั้งเป็นพยัญชนะต้นเป็นตัวสะกด และตัวการันต์
- **เสียงสระ (อะ-อา-อิ-อี....)**
 - คือ อักษรที่ใช้แทนเสียงแท้ เป็นเสียงที่เปล่งออกมาจากลำคอ โดยตรง มี 21 รูป 32 เสียง (ปัจจุบันถือว่ามี 24 เสียง)
- **เสียงวรรณยุกต์ (สามัญ-เอก-โท-ตรี-จัตวา)**
 - คือ ระดับเสียงสูง ต่ำ ในภาษา หรือเสียงดนตรี ทำให้คำมีความหมายแตกต่างกันไป มี 4 รูป 5 เสียง

ทักษะ/ความรู้พื้นฐานในการใช้ภาษาไทย

- **เสียงพยัญชนะ** ปัญหาที่เจอ คือ ออกเสียงไม่ตรง/ไม่ถูกต้อง เช่น
 - **พยัญชนะเสียงกักหรือเสียงระเบิด** เช่น พ (ผ ภ) ป ท เป็นต้น ต้องระมัดระวังไม่ให้เกิดเสียงฟุ้งกระจายรบกวนการฟัง ไม่ระเบิดเสียงแรงเกินไป เช่น
 - **พื - พุด - ผม - ไป - ที่**
 - **พยัญชนะเสียงสอดแทรก** เช่น ช (ศ ษ) ส จะออกเสียงไม่ชัด เพราะวางตำแหน่งอวัยวะการออกเสียงไม่ถูกต้อง คือมีการแลบลิ้นออกมาด้วย ที่ถูกคือ ลิ้นส่วนปลายจะขึ้นไปอยู่ใกล้ปุ่มเหงือก แล้วปล่อยลมให้เสียดแทรกออกมาระหว่างลิ้นส่วนปลายและปุ่มเหงือก โดยลิ้นไม่ออกมานอกฟัน เช่น
 - **ศึกษา - เสียดสี - สำคัญ - สังสรรค์ - สดใส...**

ทักษะ/ความรู้พื้นฐานในการใช้ภาษาไทย

- **เสียงพยัญชนะ** ปัญหาที่เจอ คือ ออกเสียงไม่ตรง ไม่ถูกต้อง เช่น
 - **พยัญชนะ ร** ซึ่งเป็นเสียงกระทบ ในการเปล่งเสียงปลายลิ้นจะกระทบปุ่มเหงือกแล้วสะบัดอย่างรวดเร็วเป็นเสียงพยัญชนะ ร ปัญหา คือ... (อาจจะทำให้ความหมายเปลี่ยนไป)
 - **ออกเสียง ร ไม่ได้** โดยจะออกเสียง ร เป็นเสียง ล ซึ่งเป็นเสียงข้างลิ้น เช่น “วันนี้อยากชวนผู้ฟังทุกท่านล่ำลึงถึงเชียงใหม่” จะทำให้เกิดคำและความหมายใหม่ที่ไม่ใช่สิ่งที่ต้องการสื่อความหมาย
 - **สับสนในการออกเสียง** คือ ออกเสียง ร เป็น ล และออกเสียง ล เป็น ร เช่น โรคเลือด – โรคเรือด
- **ควรออกเสียง ร ล ให้เป็นถูกต้อง เป็นธรรมชาติ ไม่ตัดจريت หรือตั้งใจออกเสียงจนเกินไป หรือไม่ออกเสียงแบบภาษาต่างประเทศ****

ทักษะ/ความรู้พื้นฐานในการใช้ภาษาไทย

แบบฝึกออกเสียง ร ล

จะเรียนก็ไม่เรียนแกล้งเลียนล้อ

ใครหนอมาต่อโลงในโรงเรือ

นกทำรังในลังยาว่าเหมือนนปด

พบตารุ่งแบกลุงโตเดินโลเล

ครึ่งไล่รูกก็ลูกหนีตาลีตาเหลือก

มีร้านบั้งยุงรินกัถลันเรา

หยิบขามเบญจรงค์ลงมาณี

อันเรื่องราวลาวเชียงใหม่ให้ตริกตรอง

น้ำหมึกก็เทราดประหลาดเหลือ

ทำรกเรือรุงรังไม่ล้างเท

ข้าชัชรถชักลดเสียงเที่ยวหันเห

คนตาเหลือที่จะลักดอกรักเรา

ห้กริ้วเรือกคุยก้อร่อเกาเหล่า

ตีกสุเหว่าเรียงรายเขียนลายทอง

นับวันนี้เป็นวันแรกเราแลกของ

วานนายรองชำระอย่าละเลย...

ทักษะ/ความรู้พื้นฐานในการใช้ภาษาไทย

- **เสียงพยัญชนะ** ปัญหาที่เจอ คือ ออกเสียงไม่ตรง ไม่ถูกต้อง เช่น
- **พยัญชนะตัวควบกล้ำ** ปัญหาที่พบคือ การออกเสียงพยัญชนะตัวควบกล้ำไม่ได้ ซึ่งพบบ่อย และส่งผลต่อความหมายให้เปลี่ยนแปลงไป
- **ตัวควบกล้ำ** เช่น กว กร กล ขร ขว ขล คร คว คล จร ทร พร พล พล ตร สร พร พล เป็นต้น ตัวอย่างเช่น...
- **ท่านผู้ฟังครับ** ขณะนี้บ้านครึ่งตึกครึ่งไม้ ต้นเพลิงก็ถูกไฟเผาผลาญไปหมดแล้วนะครับ จะเป็น...
- **ท่านผู้ฟังครับ** ขณะนี้บ้านครึ่งตึกครึ่งไม้ ต้นเพลิง ก็ถูกไฟเผาผานไปหมดแล้วนะครับ

****การออกเสียงตัวควบกล้ำ ต้องออกเสียงได้ ออกเสียงดี หรือไม่สับสน****

ทักษะ/ความรู้พื้นฐานในการใช้ภาษาไทย

แบบฝึกอ่านอักษรควบกล้ำ

เขาชวนชวายเป็นความเรียงงามหน้า

ฝ่ายแม่แพรวลูกตาพร้อมไม่ยอมวาง

วิ่งเวียนวนจวบจนจวนโพล้เพล้

ฝ่ายเจ้าเพื่อกเพ็ลียงพล้ำถล่มกาย

ควายตาสาชวียายพริ้งวิ้งตาขวาง

ถือขวานพลางไขว่คว้าไล่ล่าควาย

จึงไขว่เขวหาเชือกคล้องโซ่ของง่าย

ถูกจับได้เพราะแม่แพรวแกล้าวกล้าจริง

ทักษะ/ความรู้พื้นฐานในการใช้ภาษาไทย

- **เสียงสระ และเสียงวรรณยุกต์** ปัญหาที่เจอ คือ ออกเสียงไม่ตรง หรือไม่ถูกต้อง เช่น
- **เสียงสระ** ปัญหาที่พบคือ การออกเสียงสระเสียงยาว แต่ออกเป็นสระเสียงสั้น ซึ่งอาจมีผลทำให้การสื่อความหมายคลาดเคลื่อนไป
- **ต่อจากนี้ไป ขอเชิญชมข่าวในพระราชสำนัก ...เป็น... ต่อจากนี้ไป ขอเชิญชมเช้าในพระราชสำนัก**
- **หรือลองออกเสียงคำเหล่านี้ดู...**

สาว เส้า ชาว เรื่องราว

ยาวยาว ลิงลง รวบรัด เเราร้อน

หนาว ชาวไทย

ทักษะ/ความรู้พื้นฐานในการใช้ภาษาไทย

- **เสียงสระ และเสียงวรรณยุกต์** ปัญหาที่เจอ คือ ออกเสียงไม่ตรง หรือไม่ถูกต้อง เช่น
- **เสียงวรรณยุกต์** ปัญหาที่พบคือ การออกเสียงวรรณยุกต์เพี้ยน ไม่ตรงตามที่จะควรจะเป็นและถูกต้องตามอักขรวิธี เช่น ที่ ออกเสียงเป็น **ที่** (เสียง โท ออกเป็นเสียง ตรี) หรือ
ให้ - ได้ - ยาก - มาก - ไม่ - ต้อง
สมเด็จ เป็น...ส้มเด็จ

ทักษะ/ความรู้พื้นฐานในการใช้ภาษาไทย (อื่นๆ)

- การใช้คำหรือความให้ถูกความหมาย โดย
 - ไม่คู่ คำ/ความ เช่น หมายถึงกำหนดการ – กำหนดการ
บ้านสองหลัง – บ้านสองบ้าน
 - ไม่ตก คำ/ความ
 - ไม่เต็ม คำ/ความ

อันจะทำให้...**ความถูกต้อง** ตามบทหรือความเป็นจริง มี
ความหมายเปลี่ยนหรือเสียความได้

(แต่ถ้า...**ความหมายไม่เปลี่ยนหรือเสียความก็อนุโลมให้กระทำได้**)

ทักษะ/ความรู้พื้นฐานในการใช้ภาษาไทย (อื่นๆ)

- **ศึกษาวิธีการอ่านคำแต่ละประเภทให้ถูกต้อง**
 - การอ่านตามหลัก (ที่นักปราชญ์ได้วางไว้) เช่น
 - กิจการ อ่านว่า กิด-จะ-กาน
 - ชลประทาน อ่านว่า ชน-ละ-ประ-ทาน
 - การอ่านตามความนิยม เช่น
 - เอกราช อ่านว่า เอก-กะ-ราด
 - ชลบุรี อ่านว่า ชน-บุ-รี
 - อ่านได้ทั้งสองแบบ เช่น
 - ภรรยา อ่านว่า พัน-ยา (ตามหลัก) หรือ พัน-ระ-ยา (ตามความนิยม)
 - สรรเสริญ อ่านว่า สัน-เสิน (ตามหลัก) หรือ สัน-ระ-เสิน (ตามความนิยม)
 - ศิลธรรม อ่านว่า สีน-ท่า (ตามหลัก) หรือ สีน-ละ-ท่า (ตามความนิยม)

ทักษะ/ความรู้พื้นฐานในการใช้ภาษาไทย (อื่นๆ)

- การเป็นคำย่อ หรือเขียนย่อ หรือมี ฯ (ไปยาลน้อย) ตัวเลข และเครื่องหมายต่างๆ ต้องอ่านคำเต็ม เช่น...
 - ทูลเกล้าฯ อ่านว่า ทูล-เกล้า-ทูล-กระ-หม่อม
 - โปรดเกล้าฯ อ่านว่า โปรด-เกล้า-โปรด-กระ-หม่อม
 - เวลา 10.45 น. อ่านว่า เว-ลา-สิบ-นา-ลิ-กา-สี่-สิบ-ห้า-นา-ที่
 - เวลา 00.35 น. อ่านว่า เว-ลา-สุน-นา-ลิ-กา-สาม-สิบ-ห้า-นา-ที่
 - บ้านเลขที่ 437/35 อ่านว่า บ้าน-เลข-ที่-สี่-ร้อย-สาม-สิบ-เจ็ด-ห้า-สาม-ห้า
 - 1.235 อ่านว่า หนึ่ง-จุด-สอง-สาม-ห้า
 - พ.ศ. 2500 อ่านว่า พุ-ด-ทะ-ลัก-กะ-หรวด-สอง-พัน-ห้า-ร้อย
 - เลขทะเบียน 5ข2437-กรุงเทพมหานคร อ่านว่า ...

ทักษะ/ความรู้พื้นฐานในการใช้ภาษาไทย (อื่นๆ)

- คำวิสามานยนาม หรือคำเรียกชื่อเฉพาะ คน/สัตว์/สิ่งของ/สถานที่ เช่น...
 - เกษตรศาสตร์ อ่านว่า กะ-เสด-สาด (เชียงใหม่วิทยาลัย)
 - โลกนิติ อ่านว่า โลก-กะ-นิต
 - ครีนครินทรวิโรฒ อ่านว่า สี-นะ-คะ-ริน-วิ-โรด (เชียงใหม่วิทยาลัย)
 - สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี อ่านว่า สม-เด็จ-พระ-เทพ-พะ-รัต-ราด-สุ-ดา-สะ-หยาม-บอ-รม-มะ-ราด-ชะ-กุ-มา-รี
 - ชัยนาท อ่านว่า ชัย-นาด
 - จันทรสโมสร อ่านว่า จัน-สะ-โม-สอน
 - ตรีตาภรณ์มงกุฎไทย อ่านว่า ตรี-ตา-พอน-มง-กุด-ไท ฯลฯ

ทักษะ/ความรู้พื้นฐานในการใช้ภาษาไทย (อื่นๆ)

○ คำศัพท์ คำราชาศัพท์ คำสมาส-สนธิ และอื่นๆ

- เสด็จพระราชดำเนิน อ่านว่า สะ-เต็ด-พระ-ราด-ชะ-ดำ-เนิน
- พระชนมพรรษา อ่านว่า พระ-ชน-มะ-พัน-สา
- วิตถาร อ่านว่า วิด-ถาน
- มิคส์ัญญี อ่านว่า มิก-คะ-สัน-ยี
- มุลนินธิ อ่านว่า มูน-ละ-นิ-ที หรือ มูน-นิ-ที
- ปรมจารย์ อ่านว่า ปะ-ระ-มา-จาน หรือ ปอ-ระ-มา-จาน
- บำราบ อ่านว่า บำ-ทราบ
- ด้วยประการฉะนี้ อ่านว่า ด้วย-ประ-กาน-ฉะ-นี้ หรือ ด้วย-ประ-กา-ระ-ฉะ-นี้ ฯลฯ

ทักษะ/ความรู้พื้นฐานในการใช้ภาษาไทย (อื่นๆ)

- การสื่อความหมายด้วยคำ/ความ ที่ชัดเจน เข้าใจง่าย ต้องคำนึงถึง...
 - การออกเสียงคำ
 - ต้องชัดถ้อยชัดคำ / เต็มคำ / ไม่รัวๆ รวบๆ / ไม่เน้นคำเกินไป / ไม่ลากคำ / ไม่กระแทกเสียง เป็นต้น) ทั้งพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ วรรคตอนถูกต้อง
 - ระวังเรื่องเสียงสอดแทรก
 - เช่น ลมหายใจ เสียงในช่องปาก เสียงลมพ่นหน้าคำ

ทักษะการใช้อวัจนภาษา เพื่อให้การอ่าน “น่าสนใจ-น่าฟัง”

○ น้ำเสียง

- ต้องแจ่มใส มีชีวิตชีวา / ไม่แห้ง-เครียด-สั้น และมีคุณภาพ
- ระดับเสียงและการเปล่งเสียง ให้น้ำหนักคำ
 - ดี / ไม่เบา-ดังไป / ชัดแจ่ม / สูงไป-ต่ำไป / ไม่สม่่าเสมอ
- เป็นธรรมชาติ จริงใจ และเป็นมิตรกับคนฟัง
 - ให้เหมือนการพูดเล่า

ทักษะการใช้อวัจนภาษา เพื่อให้การอ่าน “น่าสนใจ-น่าฟัง”

○ สีลาการนำเสนอ

○ การแบ่งวรรคตอน

- ไม่แบ่งวรรคตอนมากเกินไป / หรือไม่แบ่งวรรคเลย เพราะจะทำให้เสียความและบางครั้งไม่น่าฟัง
- ควรแบ่งให้ถูกต้อง (ตามความยาวลมหายใจของแต่ละคนก็ได้) / ไม่อ่านเรียงคำ / ไม่หยุดต่อผิดที่ เช่น...
 - ห้ามผู้หญิงใส่กางเกงในเวลาราชการ
---> ห้ามผู้หญิง / ใส่กางเกง / ในเวลาราชการ
 - ยานี้ดีกินแล้วแข็งแรงไม่มีโรคภัยเบียดเบียน
---> ยานี้ดี / กินแล้วแข็งแรง / ไม่มีโรคภัยเบียดเบียน
 - ชั้นรถไฟไม่มีอันตราย
---> ชั้นรถ / ไฟไม่มี / อันตราย

ทักษะการใช้อวัจนภาษา เพื่อให้การอ่าน “น่าสนใจ-น่าฟัง”

- **ลีลาการนำเสนอ**

- **จังหวะการอ่าน**

- พอดี / ไม่เร็วจนเกินไป / ไม่ช้าไป / กระชับ / ไม่สะดุด / ไม่ตะกุกตะกัก / ราบรื่น

- **การใช้ระดับเสียงสูงต่ำ**

- ไม่เป็นการอ่านออกเสียง / อ่านเนือๆ เรือๆ / ขาดน้ำหนักคำและความ ฟังแล้ววังวนนอน ควรมีเสียงสูงต่ำสลับกันไปตามความเหมาะสมของเนื้อหา

“มีชีวิตชีวา มีลีลาที่เป็นธรรมชาติ...จินตนาการตามที่เล่าได้”

ทักษะการใช้อวัจนภาษา เพื่อให้การอ่าน “น่าสนใจ-น่าฟัง”

ตัวอย่างบทความสั้นฝึกลีลาการอ่าน

ท่านผู้ฟัง (คะ/ครับ) เราคุ้นเคยกับกล้วยกันมาตั้งแต่เกิด โดยเฉพาะถ้าใครเกิดต่างจังหวัด จะถูกป้อนกล้วยน้ำว่าตั้งแต่จำความได้ ใครจะคิดว่าอันที่จริงแล้วกล้วยน้ำว่ามีโปรตีนพอๆ กับน้ำนมแม่ เราสามารถใช้ประโยชน์จากกล้วยได้ตลอดทั้งต้น เรียกได้ว่าตั้งแต่ต้นไปจนถึงรากเลยทีเดียว (คะ/ครับ) โดยรากรักษาอาการขัดเบา เหง้าแก้รักษาท้องร่วง ต้นช่วยห้ามเลือด ใบรักษาแผลสุนัขกัด ยางช่วยสมานแผล ส่วนผลสุกยังเป็นยาระบายได้อีกด้วยนะ (คะ/ครับ)

ก่อนจากกันไป ขออันเชิญพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ดังนี้

“...ในจิตใจของคนไทยทุกคนมีเชื้อของความดี ที่นำพวกเราทั้งหลายมาอยู่ในฐานะที่มั่นคง ที่ก้าวหน้า ที่เจริญจนถึงทุกวันนี้ ถ้าเราไม่มีความดีอยู่ในตัว ก็เข้าใจว่าประเทศไทยคงไม่ได้มีอายุยืนยาวเช่นนี้...”

คำแนะนำ...

การอ่านหนังสือเสียง

คำแนะนำการอ่านหนังสือเสียง

- ควรอ่านในห้องที่เงียบ
 - เสียงดังฟังชัด โดยอ่านไม่เร็วหรือช้าเกินไป
- อ่านทุกอย่าง ทุกหน้า (ยกเว้นเลขหน้า) เริ่มตั้งแต่ ปกหน้า / ปกใน / คำนำ / สารบัญ / บทนำ / เนื้อหาทั้งหมด / ปกหลัง ฯลฯ
 - อ่านคำนำ (หากเห็นว่าไม่จำเป็นจะไม่อ่านก็ได้)
 - อ่านสารบัญ เช่น บทที่ ๑ อานารยชน หน้าที่ ๗...
- ถ้ามีอักษรย่อ หรือสัญลักษณ์ ให้อ่านคำเต็ม เช่น
 - พ.ศ. อ่าน พุทธศักราช, ส.ส. อ่าน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 - ฯลฯ อ่าน และอื่นๆ
- การอ่านข้อความในเครื่องหมายคำพูด
 - หากเป็นข้อความสั้นๆ เช่น “คาร์โลมาน” ให้อ่านว่า “ในเครื่องหมายคำพูดคาร์โลมาน”
 - หากเป็นข้อความยาว เช่น “คาร์โลมาน ค.ศ.๗๔๑-๗๔๗” ให้อ่านว่า “เครื่องหมายคำพูดเปิดคาร์โลมาน คริสตศักราช ๗๔๑-๗๔๗ เครื่องหมายคำพูดปิด”

คำแนะนำการอ่านหนังสือเสียง

- การอ่านข้อความในวงเล็บ
 - ถ้าเป็นข้อความสั้นๆ ให้อ่านว่า “ในวงเล็บ” ตามด้วยข้อความ เช่น คาร์โลมาน (ค.ศ. ๗๔๑-๗๔๗) อ่านว่า “คาโลมาน ในวงเล็บ คริสตศักราช ๗๔๑-๗๔๗”
 - การอ่านข้อความในวงเล็บเป็นภาษาอังกฤษ เช่น คาร์โลมาน (Carloman) ให้อ่านว่า “คาโลมาน ในวงเล็บ ซี เอ อาร์ แอล โอ เอ็ม เอ เอ็น”
 - ถ้าข้อความในวงเล็บเป็นข้อความที่ยาว เช่น (ในเวลานั้นศาสนาในยุโรปมีนิกายเดียว) ให้อ่านว่า “วงเล็บเปิด ในเวลานั้นศาสนาในยุโรปมีนิกายเดียว วงเล็บปิด”
- การอ่านเชิงอรรถ (Foot Note) เช่น

การสวดมนต์วันละ ๕ ครั้ง¹ โดยหันหน้าไปทางเมืองเมกกะ

¹ คือเวลารุ่งอรุณ เที่ยง บ่าย เย็น และค่ำ

อ่านว่า “การสวดมนต์วันละ ๕ ครั้ง คือเวลารุ่งอรุณ เที่ยง บ่าย เย็น และค่ำ โดยหันหน้าไปทางเมืองเมกกะ”

คำแนะนำการอ่านหนังสือเสียง

○ การอ่านข้อความในตาราง

ลำดับเรื่อง	ชื่อเรื่อง	ผู้แต่ง	จำนวนม้วน
1	คู่มือหมอชาวบ้าน	ประเวศ วลี	2
2	การพัฒนาตนเอง	สมิต อาชวณิชกุล	4

- ให้อ่านว่า “ตารางแบ่งออกเป็น ๔ ช่อง ช่องที่ ๑ ลำดับเรื่อง ช่องที่ ๒ ชื่อเรื่อง ช่องที่ ๓ ผู้แต่ง ช่องที่ ๔ จำนวนม้วน
- ลำดับเรื่องที่ ๑ ชื่อเรื่อง คู่มือหมอชาวบ้าน ผู้แต่ง ประเวศ วลี จำนวนม้วน ๒
- ลำดับเรื่องที่ ๒ ชื่อเรื่อง การพัฒนาตนเอง ผู้แต่ง สมิต อาชวณิชกุล จำนวนม้วน ๔”

คำแนะนำการอ่านหนังสือเสียง

○ การอ่านข้อความในตาราง

ลำดับที่	รายการ	ความคิดเห็น	
		เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
1	ความประพฤตินักเรียน	/	
2	ความประพฤติของครู		/

- อ่านว่า “ตารางแบ่งออกเป็น ๓ ช่อง ช่องที่ ๑ ลำดับที่ ช่องที่ ๒ รายการ ช่องที่ ๓ ความคิดเห็น รายการช่องที่ ๓ แบ่งออกอีก ๒ ช่อง คือ เห็นด้วย และไม่เห็นด้วย
- ลำดับที่ ๑ รายการความประพฤตินักเรียน ความคิดเห็น เห็นด้วย
- ลำดับที่ ๒ รายการความประพฤติของครู ความคิดเห็น ไม่เห็นด้วย”

คำแนะนำการอ่านหนังสือเสียง

○ แผนภูมิหรือแผนภาพ

- หากเป็นแผนที่ หรือรูปภาพ เช่น ภาพพระเจ้าเฮนรี่ที่ ๘ ให้อ่านว่า “มีภาพประกอบ ภาพพระเจ้าเฮนรี่ที่ ๘”
- หากเป็นแผนภูมิ ให้อธิบายตามความเข้าใจของผู้อ่านและเข้าใจง่าย แต่หากเป็นแผนภูมิซึ่งซับซ้อนเกินความสามารถที่จะอธิบายได้ ให้อ่านเพียงว่า “เป็นแผนภูมิหรือภาพประกอบ....”

○ กลอน โคลง ฉันท์

- ให้อ่านไปตามสัมผัสธรรมดา ให้ถูกต้องตามฉันทลักษณ์ของบทประพันธ์นั้นๆ ไม่ต้องอ่านทำนองเสนาะ

○ ข้อควรจำ

- บอกข้อมูลให้คนตาบอดทราบเกี่ยวกับหนังสือตามหลักที่กำหนด
- คำภาษาอังกฤษ หากไม่แน่ใจในการออกเสียงให้สะกดตัวอักษรเรียงตัว
- คำภาษาไทย หากเป็นคำยากหรือคำพ้องเสียงและคิดว่าผู้ฟังอาจไม่เข้าใจให้สะกดคำ (อ่านคำนั้น แล้วพูดว่า “สะกดว่า.....”)

คำแนะนำการอ่านหนังสือเสียง

- การอ่านหนังสือบันทึกเสียง
 - อ่านน้ำเสียงปกติ เสียงดังฟังชัด
 - ไม่ควรเลียนเสียงตัวละคร หากไม่สามารถทำได้ดี
 - คำในเครื่องหมายคำพูด ให้อ่านเน้นเสียงหรือเสียงดังขึ้น เพื่อให้ทราบว่าแตกต่างจากประโยคทั่วไป
 - ไม่ต้องอธิบายภาพประกอบเมื่อไม่จำเป็น
 - หนังสือประเภทกวีนิพนธ์ ไม่ต้องอ่านทำนองเสนาะ อ่านสำเนียงธรรมดา แต่ให้มีสัมผัส เว้นวรรค ตามฉันทลักษณ์ของบทกวีนั้นๆ
 - รายละเอียดอื่นๆ นอกจากเนื้อหา อาจเพิ่มเติม หรือตัดทอน ตามความเหมาะสม (แต่ห้ามเพิ่มหรือตัดทอนเนื้อหาภายใน เช่น
 - การอ่านหนังสือเพิ่มเติม ได้แก่การอ่านคำอุทิศ, หน้าที่แทรกประวัติผู้แต่ง, คำประกาศเกียรติคุณ ฯลฯ ซึ่งอาจจะอยู่หลังสุด, ปกหลัง, หน้าหลังหน้าปก เป็นต้น)
 - การอ่านหน้าสารบัญ หากเห็นว่าไม่จำเป็นกับเนื้อหาสามารถตัดทอนได้ (หรือหากจำเป็นก็ให้อ่านเฉพาะชื่อเรื่อง ก็ได้)
 - การอ่านหน้าคำนำ หากมีคำนำจากการพิมพ์ครั้งอื่นเพิ่มเติม หากเห็นว่ามากเกินไป ให้อ่านเฉพาะคำนำสำนักพิมพ์ครั้งแรกและครั้งล่าสุด

คำแนะนำการอ่านหนังสือเสียง

- คำแนะนำในการอ่านหนังสือเสียง “ภาษาอังกฤษ”
 - ต้องมีความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ
 - ภาษาอังกฤษนั้นมีข้อจำกัดมากกว่าภาษาไทย ดังนั้น จึงต้องฝึกอ่านหนังสือให้เข้าใจ ก่อนที่จะทำการบันทึก เพื่อการอ่านจะได้ถูกต้องมากขึ้น
 - ต้องอ่านให้ถูกต้อง ชัดเจนทุกคำ ทุกประโยค
 - อ่านให้เร็วสม่ำเสมอ ฟังแล้วราบรื่น ไม่อ่านเร็วหรือช้าเกินไป (เพราะถ้าอ่านเร็วหรือช้า จะทำให้ฟังไม่รู้เรื่อง)
 - รูปภาพ แผนภูมิ หรือตารางต่างๆ ให้อธิบายตามความเข้าใจ
 - อ่านให้เป็นธรรมชาติ ไม่จำเป็นต้องอ่านเป็นสำเนียงฝรั่งเจ้าของภาษา ก็ได้ ขอแค่อ่านได้ถูกต้อง ชัดเจน และรู้เรื่องก็พอ (แต่ถ้าสามารถทำได้ก็ยิ่งดี)

บันทึกการอ่านหนังสือเสียง (ไฟล์แรกของหนังสือทุกเล่ม)

ห้องสมุดคนตาบอดและผู้พิการทางสื่อสิ่งพิมพ์แห่งชาติ
ขอเสนอเรื่อง

(ชื่อเรื่อง/หนังสือ)

(กวีนิพนธ์ในความหมายแห่งชีวิต และการต่อสู้
“ลิลิตหล้ากำสรวล”)

แต่งโดย/รวบรวมโดย/ประพันธ์โดย (กานติ ณ ศรีธธา)

แปลโดย (...-...)

พิมพ์ครั้งที่ (1) สำนักพิมพ์ (แพรวสำนักพิมพ์)

ปีที่พิมพ์ (2541) จำนวนหน้า (126) หน้า

ISBN (874 – 8429 – 46 – 6)

จัดทำเป็นหนังสือเสียงในระบบเดซี NCC Only

เมื่อวันที่ (19 มีนาคม พ.ศ. 2558)

ดำเนินการผลิตโดย

ห้องสมุดคนตาบอดและผู้พิการทางสื่อสิ่งพิมพ์แห่งชาติ

อ่านโดย (กันต์ พลสงคราม)

(ชื่อหนังสือ)

(หนังสืออ่านกวีนิพนธ์ เรื่อง สามัคคีเภท คำฉันท์)

ประพันธ์โดย/แต่งโดย/รวบรวมโดย (ชิต บุรทัต)

หมายเลข ISBN (974-01-5281-3)

จัดทำเป็นหนังสือเสียงในระบบเดซี NCC Only

โดย ห้องสมุดคนตาบอดและผู้พิการทางสื่อสิ่งพิมพ์แห่งชาติ

เมื่อวันที่ (19 มีนาคม พ.ศ. 2558)

จำนวน (95) หน้า

อ่านโดย (กันต์ พลสงคราม)

หมายเหตุ ตัวหนังสือที่อยู่ในวงเล็บ ให้เปลี่ยนไปตามหนังสือแต่ละเล่มที่นำมาอ่าน

คำแนะนำการอ่านหนังสือเสียง

- สรุป...การอ่านหนังสือเสียง
 - อ่านให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย (อักขรวิธี / คำและเครื่องหมายต่างๆ)
 - บอกข้อมูลให้ถูกต้องเกี่ยวกับหนังสือตามหลักที่กำหนด
 - อ่านให้ชัดเจน (เสียงดัง ฟังชัด เต็มคำ ไม่เบาจนเกินไปจนฟังไม่รู้เรื่อง / ไม่ช้าหรือเร็วจนเกินไป / เปล่งเสียงให้มีน้ำหนักคำและความเป็นธรรมชาติ)
 - อ่านข้อความให้ครบถ้วน ชัดเจน ไม่ข้ามคำ หรือเกินจากในหนังสือ โดยไม่จำเป็น
 - อ่านผิดแล้วต้องแก้ไขให้ถูกต้อง
 - อ่านให้น่าสนใจ/น่าฟัง (การแบ่งวรรคตอน / ใช้น้ำเสียงแจ่มใส สีส่า ที่เหมาะกับเนื้อหา / อ่านให้มีชีวิตชีวาเป็นธรรมชาติ)
 - ใส่สีสันได้ตามความเหมาะสม / หรือใส่เพลงหรือเสียงประกอบได้ตามสมควร
 - เมื่ออ่านครบทุกหัวข้อ หรืออ่านเนื้อหาจบหมดแล้ว ให้พูดปิดท้ายเล่ม ว่า “จบบริบูรณ์”

ปัญหาของงานอ่านที่ไม่สมบูรณ์ และเป็นปัญหาในการผลิตหนังสือเสียง

- อ่านออกเสียงไม่ถูกต้องตามหลักภาษาไทย เช่น คำควบกล้ำ คำบาลี-สันสกฤต ฯลฯ
- อ่านเกิน อ่านตก อ่านข้าม อ่านผิด จากเอกสารหรือหนังสือต้นฉบับ (โดยเฉพาะคำที่เป็นภาษาอังกฤษ โดยมีคำหรือข้อความภาษาไทยอยู่ด้วย หรืออ่านเกิน เช่น รู้ อ่านว่า รู้สึก เป็นต้น)
- เปล่งเสียงออกมาไม่ชัด ว่าอ่านคำว่าจะอะไร/ประโยคหรือวลีอะไร
- อ่านเสียงไม่สม่ำเสมอ เตี้ยวดัง เตี้ยวค่อย หรือบางทีเสียงเบาแผ่วมาก เหมือนหมดแรงเปล่งเสียง
- อ่าน (เหมือนบ่น) อยู่ในลำคอ จึงฟังไม่รู้เรื่อง
- อ่านสะดุด กระทบกระทั่ง อ่านไม่เป็นคำ ไม่ต่อเนื่อง ไม่ถูกวรรคตอน (ทำให้ความหมายเปลี่ยน)
- อ่านคำหรือวลีเดิม ซ้ำหลายครั้ง โดยเฉพาะเมื่ออ่านผิด
- อ่านอย่างจืดชืด ขาดอรรถรส ทำให้ไม่ชวนฟัง หรืออ่านออกเสียงเรื่อยๆ น้อยๆ หรือบางกรณีก็อ่านโดยที่ผู้อ่านเพิ่มเติมสีสันจนเกินความจำเป็น
- บางครั้งเหมือนอ่านแบบไม่แน่ใจว่าจะอ่านว่าอย่างไร หรือจะออกเสียงอย่างไร
- การขาดความเข้าใจและทักษะในการบรรยายรูปภาพ หรือบางครั้งก็ไม่เห็นความจำเป็นของการบรรยายภาพ
- อ่านไม่ครบถ้วน หรืออาจจะเกิดจากการขาดความสนใจ จริงจังและรับผิดชอบในการทำหน้าที่เป็นผู้อ่าน หรืออาจคิดว่าคนตาบอดน่าจะฟังเท่านั้น ทำให้อ่านข่าวสารไม่ตรงและไม่ครบตามความต้องการของผู้ฟัง
- มีเสียงรบกวนขณะบันทึก เช่น เสียงขยับไมโครโฟน เสียงเปิดหนังสือ (แรงและดัง) หรือเสียงจากสิ่งแวดล้อมบริเวณที่ทำการบันทึก เช่น เสียงหมาเห่า/หอน รถยนต์ เสียงคุยกัน เป็นต้น
- เมื่อมีคำที่อ่านผิด ไม่ได้หยุดแล้วกลับมาแก้ไขโดยลบที่ผิดแล้วอ่านใหม่ แต่กลับอ่านต่อหรืออ่านซ้ำ โดยมิได้แก้ไข ทำให้ข้อมูลที่ได้รับฟังผิดไปจากความจริง

ขอให้ทุกคนโชคดี

ชมรมอาสาสมัครเพื่อนคนตาบอด

www.a-sa.org

ดาวน์โหลดเอกสารนี้ได้ที่ <http://1drv.ms/1CSvoRW>